

OSNOVNI SUD U PODGORICI, sudija Miodrag Pešić, u pravnoj stvari tužioca Janković Milovana iz Cetinja, ul. Hercegovačka bb, koga zastupa punomoćnik Vido Đakonović, advokat iz Cetinja, ul. Bajova br. 94, protiv tuženog Milovac Dejana iz Podgorice, ul. Dalmatinska br. 188, koga zastupa punomoćnik Azra Jasavić, adv. iz Podgorice, radi naknade nematerijalne štete, v.s. 3,05 €, nakon održane glavne rasprave koja je zaključena 15.01.2010. godine u prisustvu punomoćnika stranaka, te tuženog lično, dana 15.02.2010. godine, donio je

#### **P R E S U D U**

Odbija se tužbeni zahtjev kojim je traženo da se obaveže tuženi da tužiocu po osnovu naknade nematerijalne štete na ime pretrpljenih duševnih bolova zbog povrede časti i ugleda isplati iznos od 3,05 €.

Obavezuje se tužilac da tuženom na ime troškova postupka isplati iznos od 450,00€, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja

#### **O b r a z l o ž e n j e**

Tužilac je u tužbi, podnescima i riječi na raspravi preko svog punomoćnika istakao da je tuženi u svojstvu koordinatora NVO "MANS", 01.08.2007. godine na neargumentovan i tendenciozan način sa namjerom da se kompromituju i naruše lična dobra tužioca, izjavio da je tužilac zloupotrijebio službeni položaj zaključivši ugovore o kupoprodaji zemljišta na Karuču, da se nakon donošenja Skupštinske odluke o poništavanju odluke o prodaji zemljišta na Karuču distancirao od kompletnog posla i prebacio odgovornost na druge u Lokalnoj samoupravi, te da je čak i prije zvaničnog tendera prodaje zemljišta bio veoma aktivan u promovisanju tog posla, na način što je sa već tada poznatim kupcima obilazio građane u pokušajima da pridobije njihovu podršku. Dalje je istakao da su ovu izjavu tuženog prenijele sve dnevne novine u Crnoj Gori, beogradske "Novosti", kao i elektronski mediji. Tužilac smatra da su ovako teške riječi i optužbe posebno dobile na značaju, jer je tužilac ujedno i predsjednik Prijestonice Cetinje, sa čijim je radom upoznata kako lokalna tako i šira crnogorska javnost, pa je nesumnjivo da je ovako postupanje kod tužioca prouzrokovalo trpljenje duševnih bolova najjačeg inteziteta. Ovo posebno zbog toga što se tužiocu imputira izvršenje nedozvoljenih radnji u stepenu krivičnih djela. Predložio da je sud usvoji precizirani tužbeni zahtjev i obaveže tuženog da tužiocu po osnovu naknade nematerijalne štete na ime pretrpljenih duševnih bolova zbog povrede časti i ugleda isplati iznos od 3,05 €. Tražio je troškove postupka koji se odnose na taksu na tužbu i troškove vještačenja.

Tuženi je u odgovoru na tužbu, podnescima i riječi na raspravi u potpunosti osporio tužbeni zahtjev, navodeći da saopštenje u medijima na koje se tužilac pozvao u tužbi nije sačinjeno u namjeri omalovažavanja ličnosti tužioca, već isključivo da se preispita njegova odgovornost kao nosioca javne funkcije, te da je isto zasnovano na činjenicama iz pisanih isprava. Naime, pomenuto saopštenje koje su objavili dnevni listovi je sačinio tuženi u ime NVO MANS, na osnovu prikupljenih informacija, s ciljem zaštite javnog interesa i sprečavanja nastanka štete u budžetu Prijestonice Cetinje, zbog čega je NVO "Mans" 21. septembra 2007. godine podnio i krivičnu prijavu protiv tužioca. Tuženi je u odgovoru na tužbu dalje naveo da je imao osnovanog razloga da povjeruje u istinitost



iznijetih saopštenja, zbog čega se, kako navodi, shodno KZ RCG, ne može kazniti, odnosno prema stavu Evropskog suda za ljudska prava se ne može smatrati da je postojala namjera za omalovažavanjem. Tuženi je nadalje istakao da je MANS 10. maja 2007. godine dobio podatke o sprovedenom tenderu iz kojih je utvrdio da je tužilac svojim rješenjem formirao Komisiju za procjenu nepokretnosti koja ga je informisala o procijenjenoj vrijednosti zemljišta zapisnikom, koji osim cijene zemljišta od 3,00 €, nije sadržao nikakvu analizu ekonomske opravdanosti takve cijene, da je tužilac ovlastio Miljanu Stojanović – sekretara Sekretarijata za zaštitu imovine, da sprovede postupak prodaje zemljišta i formira Komisiju za odabir najboljeg ponudjača. Takodje su utvrdili da su se na tender prijavila samo tri fizička lica koja su dostavila identične ponude sa namjerom da na kupljenom zemljištu sagrađe turističke kapacitete, nakon čega je Komisija za odabir najboljeg ponudjača, obavijestila o tome tužioca, koji je ovlastio Miljanu Stojanović da u ime Prijestonice sklopi kupoprodajne ugovore sa odabranim ponudjačima, što je i učinjeno 12.03.2007. godine. Tužilac je nakon prodaje zemljišta javno izjavio da je prekršio obećanje koje je dao mještanima, da bez njihove saglasnosti neće prodavati sporno zemljište, što je prenio i nezavisni dnevnik "Vijesti" u svom broju od 13.05.2007. godine. Pomenuti dnevni list je takođe u sklopu članka "Ni poslije tri mjeseca ne smiruju se strasti zbog prodaje zemljišta na Karuču – Gazvoda: Od jezera prave septičku jamu", objavljen 10. juna 2007. godine, prenio izjavu odbornika Lokalnog parlamenta Vojislava Gazivode, predsjednika mjesne zajednice Pera Dajkovića i Predsjednika Skupštine Udruženja Ceklinjana Stevana Lopčiča o zboru gradjana u Drušćima koji je bio tri mjeseca prije raspisivanja tendera, a na kome je tužilac predstavio jednog od budućih kupaca zemlje – Slobodana Šofranca, koji je zemlju kupio 12. marta 2007. godine. Nakon toga Skupština Prijestonice Cetinje je 22.06.2007. godine, donijela odluku kojom je stavljena van snage odluka o prodaji nepokretnosti van GUP-a. Tuženi je nadalje istakao da je povodom ovakve odluke tužilac izjavio nezavisnom dnevniku "Vijesti" da "prihvata dio odgovornosti u dijelu donošenja odluke, ali da ni on, ni njegovi saradnici nijesu imali nikakve veze sa odredjivanjem cijene, već da je to bio posao Komisije". Tuženi je dalje istakao da je MANS imajući u vidu prethodno navedeno činjenično stanje, odnosno informacije, javno pozvao tužioca da preuzme punu odgovornost za prodaju zemljišta i raskine ugovore o prodaji zemljišta, smatrajući da je u cjelokupnom postupku prodaje spornog zemljišta tužilac imao punu informaciju o svemu šta se dešava i ni u jednoj fazi postupka prodaje nije učinio ništa da spriječi zaključivanje ugovora. Posebno, što je imao u vidu da je iz svih ponuda koje je tužilac imao na uvid, proizlazila namjera da se na kupljenom zemljištu otpočne sa gradnjom turističkih kapaciteta, a tužilac je sve vrijeme znao da se radi o zemljištu u okrivu kojeg se nalazi zaštićeno područje vodoizvorišta Karuč, te da na njemu nije moguća bilo kakva gradnja.

U završnom izlaganju je predložio da se tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan. Troškove postupka je tražio.

Sud je na glavnoj raspravi pročitao tekst pod naslovom "Janković nastavio da krčmi zemlju na Karuču" koji je objavljen na strani broj 7 nezavisnog dnevnika "Vijesti" od 01.08.2007. godine, pročitao tekst pod naslovom "Prodao Karuč u besćenje i protivzakonito" koji je objavljen na strani broj 7 dnevnog lista "Republika" od 01.08.2007. godine, tekst pod naslovom "Mans traži raskid ugovora o prodaji Karuča" objavljen na strani br. 16 dnevnog lista "Dan" od 01.08.2007. godine, tekst pod naslovom "Mans najavio krivičnu prijavu protiv Jankovića" objavljen na strani br. 28 dnevnog lista "Pobjeda" od 01.08.2007. godine, tekst pod naslovom "Janković i u šumi" objavljen na strani br. 18 "Večernjih novosti" od 01.08.2007. godine, izvršio uvid u kopiju krivične prijave protiv tužioca od 21.09.2007. godine, pročitao zahtjev za dostavljanje informacija upućen Predsjedniku Prijestonice Cetinje od strane "Mans"-a br. 07/4094-4096 od



27.04.2007.godine, rješenje Sekretarijata za zaštitu imovine br. 07-031-07-2227/1, pročitao članak nezavisnog dnevnika "Vijesti" od 13.05.2007. godine pod naslovom "Janković potvrdio da je prekršio obećanje", članak iz nezavisnog dnevnika "Vijesti" od 10.06.2007. godine pod naslovom "Gazivoda: Od jezera prave septičku jamu", pročitao Odluku o stavljanju van snage Odluke o prodaji nepokretnosti van GUP-a br. 01-030/07-3287 od 22.06.2007. godine, pročitao članak nezavisnog dnevnika "Vijesti" od 23.06.2007. godine pod naslovom "Kvadrat na Karuču 3,00 €", saopštenje "Mans"-a dostavljeno medijima 31.07.2007. godine, rješenje predsjednika Prijestonice o formiranju Komisije za procjenu nepokretnosti br. 031/06-5813 od 26.10.2006. godine, zapisnik Komisije za procjenu nepokretnosti kat. parcele br. 2273/1 KO Rvaši od 27.10.2007. godine, zapisnik Komisije za procjenu nepokretnosti kat. parcela br. 207/1 i 228/1 KO Drušići od 27.10.2006. godine, ovlaštenje Predsjednika Prijestonice br. 031/07-1021 od 26.02.2007. godine, odluku Sekretarijata za zaštitu imovine o formiranju Komisije za odabir najboljeg ponudjača po osnovu javnog tendera za prodaju nepokretnosti Prestonice Cetinje br. 07-460/07-1025/1 od 06.03.2007. godine, ponude koje su Prijestonici Cetinje dostavili Slobodan Šofranac, Milutin Boškov i Dragan Jovanović za kupovinu zemljišta na parcelama 207/1 i 228/1 KO Drušići i parceli br. 2273/1 KO Rvaši, zapisnik sa otvaranja ponuda po tenderu 02/07 br. 07-460/07 -1025/2 od 07.03.2007. godine, pročitao ugovore o kupoprodaji nekretnina koji su zaključeni između Prijestonice Cetinje i Slobodana Šofranca, Prijestonice Cetinje i Boškov Milutina i ugovor zaključen između Prijestonice Cetinje i Jovanović Dragana, koji ugovori su zaključeni dana 08.03.2007.godine, a ovjereni kod Osnovnog suda u Cetinju 12.03.2007.godine, saslušao svjedoke Lopičić Steva, Peruničić Dejana, Vojislava Gazivodu, Dajković Petra, tužioca u svojstvu parnične stranke, pročitao nalaz i mišljene vještaka medicinske struke neuropsihijatra prof. dr Stanka Milića od 04.11.2009.godine, pročitao dopis ODT Cetinje Kt.br. 248/07 od 29.09.2009. godine upućen MANS-u, zaveden pod brojem 7857/09 od 30.09.2009. godine, saslušao vještaka neuropsihijatra prof. dr Stanka Milića.

Iz rješenja koje je donio predsjednik Prijestonice br.031/06-5813 od 26.10.2006.godine se utvrđuje da je formirana Komisija za procjenu nepokretnosti u sastavu Moštrokol Milica, Tomislav Knežević i Vasko Jovičević, a da je zadatak iste da izvrši procjenu nepokretnosti za potrebe Prijestonice, i to nepokretnosti opisane u LP br.59 KO Cetinje II na kat.parcelama 1887/10, površine 5927 m2, 1887/11 površine 1849 m2 i 1887/12 površine 2224 m2, po kulturi šuma 7 klase, nepokretnosti opisane u LP br.95 KO Rvaši, na kat.parceli 2273/1 ukupne površine 13646 m2-neplodno zemljište, nepokretnosti opisane u LP br.136 KO Drušići na kat.parcelama 207/1 ukupne površine 4599 m2 i 228/1 ukupne površine 8143 m2, kao i nepokretnosti površine 9488 m2 sa pratećim objektom površine 30 m2, po posjedovnom listu br.57, na kat.parceli br.1618 KO Bobija.

Iz zapisnika koji je sačinila komisija u naprijed navedenom sastavu, dana 27.10.2006.godine, se utvrđuje da je Komisija izvršila procjenu nepokretnosti kat.parcela br.207/1 i 228/1 iz l.n.br.136 KO Drušići i konstatovala da je cijena zemljišta po jednom m2 iznosi 3,00 €, da cijena zemljišta na kat.parcelama br.1887/10, 1887/11 i 1887/12 upisane u l.n.br.59 KO Cetinje po m2 iznosi 5,00 €, a da cijena zemljišta kat.parcele 2273/1 iz l.n.br.59 KO Rvaši po m2 iznosi 3,00 €.

Iz akta Sekretarijata za zaštitu imovine Prijestonice Cetinje br.07-460/06-6234/1 od 16.11.2006.godine se utvrđuje da je navedeni sekretarijat, a u vezi Oglasa za prodaju nepokretnosti koji je objavljen u dnevnom listu "Vijesti" dana 16.11.2006.godine, imenovao Komisiju za verifikovanje i odabir najboljeg ponudjača po osnovu javnog nadmetanja u vezi tendera br.06/06 i to u sastavu Ninoslav Kaluđerović, predsjednik Komisije, i članovi Goran Samardžić, Mirjana Miljanić i Biljana Roganović.



Iz ponuda koje su dostavljene Prijestonici Cetinje povodom Oglasa br.06/06 od 16.11.2006.godine, utvrđuje se da su ponude dostavili i to: DOO "Lipa", za kupovinu kat.parcele 1887/12, DOO "Mikulić company" za kupovinu kat.parcele 1887/11, i "Gratom" DOO Cetinje, za kupovinu kat.parcele 1887/10, a koje su parcele upisane u l.n.br.59 KO Cetinje II.

Iz zapisnika Komisije za verifikovanje i odabir najboljeg ponuđača od 22.11.2006.godine se utvrđuje da su naprijed navedeni ponuđači bili jedini ponuđači po tenderu br.06/06 od 16.11.2006.godine, pa je predloženo nadležnom organu Prijestonice da sa ponuđačima zaključi kupoprodajne ugovore u roku od 8 dana od dana otvaranja ponuda, te da je aktom br.07-460/06-6234/4 od 22.11.2006.godine nadležna Komisija proslijedila tendersku dokumentaciju Predsjedniku Prijestonice.

Iz punomoćja br.01/460/06-6383, br.01/460/06-6382 i br.01/460/06-6381 od 22.11.2006.godine se utvrđuje da je Predsjednik Prijestonice opunomoćio Stojanović Milijanu-sekretara Sekretarijata za zaštitu imovine Prijestonice da može sa ponuđačima zaključiti kupoprodajne ugovore, što je i učinjeno 29.12.2006.godine, da bi se na osnovu tih ugovora ponuđači i upisali kao vlasnici kupljenih parcela u katastarskoj opštini Cetinja II.

Iz ovlaštenja br.031/07-1021 od 26.02.2007.godine se utvrđuje da je Predsjednik Prijestonice ovlastio sekretara Sekretarijata za zaštitu imovine Prijestonice da sprovede proceduru javnog oglašavanja-tendera u vezi realizacije Odluke o prodaji nepokretnosti van GUP-a, kao i da formira Komisiju za verifikaciju i odabir najboljih ponuđača po istom, a da je aktom navedenog Sekretarijata br.07/460/07-1025/1 od 06.03.2007.godine imenovana Komisija za verifikovanje i odabir najboljeg ponuđača po osnovu javnog nadmetanja u vezi tendera br.02/07 i to u sastavu Milijana Stojanović, kao predsjednik i članovi Ksenija Pajović, Vasko Jovičević i Goran Samardžić.

Iz zapisnika sa otvaranja ponuda po tenderu br.02/07 koji je sačinila Komisija za otvaranje i verifikovanje ponuda dana 07.03.2007.godine se utvrđuje da su ponude za kupovinu nepokretnosti dostavili i to Milutin Boškov za kat.parcelu 228/1 KO Drušići, površine 8143 m2 za cijenu od 24.800,00 €, Dragan Jovanović za kat.parcelu 2273/1 upisana u l.n.br.95 KO Rvaši, površine 13646 m2 sa ponudom od 41.200,00 € i Slobodan Šofranac, koji je dostavio ponudu za kat.parcelu br.207/1 upisanu u l.n.br.136 KO Drušići, površine 4599 m2 za cijenu od 14.000,00 €, i da se radilo o jednim ponuđačima, te da su njihove ponude prihvaćene, a što se utvrđuje iz ugovora o kupoprodaji koji su zaključeni između Prijestonice Cetinje kao prodavca i naprijed navedenih ponuđača kao kupaca, dana 08.03.2007.godine, a ovjereni kod Osnovnog suda u Cetinju dana 12.03.2007.godine.

Iz Odluke o stavljanju van snage Odluke o prodaji nepokretnosti van GUP-a br. 01-030/07-3287 od 22.06.2007. godine se utvrđuje da je stavljena van snage Odluka o prodaji nepokretnosti van GUP-a, br.01-030/06-4129 od 06.10.2006.godine, a koja informacija je i objavljena u dnevnom listu "Vijesti" od 23.06.2007.godine, pod naslovom "Kvadrat na Karuču" tri eura. Takođe, u istom tekstu je objavljena informacija da je predsjednik Prijestonice kazao da prihvata dio odgovornosti u dijelu donošenja odluke, ali da ni on ni njegovi saradnici nijesu imali nikakve veze sa određivanjem cijene, već da je to bio posao komisije.

Iz teksta "Janković nastavio da krčmi zemlju na Karuču" koji je objavljen na strani broj 7 nezavisnog dnevnika "Vijesti" od 01.08.2007. godine, se utvrđuje da je tuženi, u ime NVO "Mreža za afirmaciju nevladinog sektora", najavio da će protiv tužioca, a nakon



prikupljanja dodatne dokumentacije, zbog sklapanja ugovora oko prodaje zemljišta na Karuču, podnijeti krivičnu prijavu zbog zloupotrebe službenog položaja i nesavjesnog vršenja službene dužnosti. Takođe, iz istog teksta se utvrđuje da je tuženi naveo da se tužilac nakon skupštinske odluke o poništavanju prodaje zemlje na Karuču, distancirao od kompletnog posla, prebacujući odgovornost na druge u lokalnoj samoupravi, iako podaci kojima MANS raspolaže govore u prilog činjenici da je tužilac bio ne samo veoma upućen u okolnosti oko prodaje već i sam bio veoma aktivan učesnik u kompletnom poslu, te da je od donošenja odluke o prodaji zemljišta pa do zaključenja spornih ugovora imao punu informaciju o svemu što se dešava, a da ništa nije preduzeo kako bi spriječio zaključivanje ugovora. Dalje se iz teksta utvrđuje da je tuženi naveo da je tužilac, čak i prije zvaničnog tendera i prodaje zemljišta, a prema tvrdnjama mještana naselja oko Karuča, bio veoma aktivan u promovisanju tog posla i sa tada već poznatim kupcima obilazio građane u pokušajima da dobije njihovu podršku.

Iz teksta pod naslovom "Prodao Karuč u bescjenje i protivzakonito" koji je objavljen na strani broj 7 dnevnog lista "Republika" od 01.08.2007. godine u bitnom su ponovljeni navodi koji su istaknuti i u tekstu "Janković nastavio da krčmi zemlju na Karuču" koji je objavljen u dnevnom listu "Vijesti".

Iz teksta pod naslovom "Mans traži raskid ugovora o prodaji Karuča" koji je objavljen na strani br. 16 dnevnog lista "Dan" od 01.08.2007. godine, takođe su prenijeti navodi tuženog koji su objavljeni i u tekstovima "Janković nastavio da krčmi zemlju na Karuču" koji je objavljen u dnevnom listu "Vijesti" i "Prodao Karuč u bescjenje i protivzakonito" koji je objavljen u dnevnom listu "Dan".

Iz teksta pod naslovom "Mans najavio krivičnu prijavu protiv Jankovića" koji je objavljen na strani br. 28 dnevnog lista "Pobjeda" od 01.08.2007. godine, se utvrđuje da je NVO "Mans" najavio da će protiv tužioca, a nakon prikupljanja dodatne dokumentacije, zbog sklapanja ugovora oko prodaje zemljišta na Karuču, Upravi policije i Državnom tužiocu podnijeti krivičnu prijavu protiv predsjednika Prijestonice zbog zloupotrebe službenog položaja i nesavjesnog vršenja službene dužnosti.

Sporno je da li su predmetni novinski tekstovi mogli kod tužioca prouzrokovati duševne bolove zbog povrede ugleda i časti koji bi opravdavali dosuđivanje tražene naknade štete.

Iz iskaza tužioca proizilazi da je od režijskog odbora sela Rvaši, u svojstvu predsjednika Prijestonice, dobio poziv da prisustvuje zboru građana u selu Rvaši, dan prije održavanja zbora, te da je kao predsjednik Prijestonice cijenio da treba da prisustvuje tom zboru. Takođe, iz iskaza tužioca proizilazi da je na tom zboru bilo priče oko donošenja skupštinske Odluke oko prodaje zemljišta, oko same prodaje zemljišta, ali da nije pregovarao sa kupcima, već je na tom zboru i upoznao jednog od kupaca, koji je inače rodom iz tog sela. Dalje, proizilazi da je ljekar po profesiji, da se nakon objavljivanja spornih tekstova nije javljao drugim ljekarima za pomoć, niti je pio bilo kakve lijekove za smirenje, iako je bio uznemiren zbog objavljivanja spornih tekstova, i sve ga je to teško pogodilo, te da je pokušavao sam da prebrodi probleme. Takođe, iz iskaza tužioca proizilazi da nije imao osjećaj stida, niti neke nelagodnosti prilikom pojavljivanja na javnim mjestima, nakon što su sporni tekstovi objavljeni, ali da je imao psihičkih tegoba u vidu osjećaja uznemirenosti, naročito prilikom pojavljivanja pred policijskim organima, da mu je poznata djelatnost "Mansa", da je jednom demantovao pisanje "Mansa", te da mu nije prvi put da je bio pod krivičnom istragom, ali da su svi postupci završeni na način što nije dokazano da je bilo zloupotrebe.



Iz nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke dr. Milić Stanka od 04.11.2009.godine proizilazi da je tužilac neposredno nakon objavljivanja tekstova trpio duševne bolove jakog inteziteta u periodu do 7 dana, srednjeg inteziteta u periodu od 14 dana, a blagog u periodu do tri mjeseca, da su se isti na emocionalnom planu ispoljavali u vidu neprijatnosti, neugodnosti, smetnji sna, psihičke nestabilnosti sa subjektivnim doživljajem povrede časti i ugleda, ali da duševni bolovi nijesu uzrokovali trajne duševne poremećaje kod tužioca, te da su u spornom periodu uzrokovali psihičku nestabilnost kod tužioca. Takođe, iz iskaza vještaka na ročištu od 15.01.2010.godine proizilazi da se radi o tužiocu koji je zdrava osoba, te da su duševni bolovi jakog inteziteta, koji su trajali 7 dana, kod istog mogli, ali nijesu morali da izazovu ograničenje u obavljanju svakodnevnih aktivnosti.

Sud je cijenio iskaz tužioca kao istinit i objektivan, a nalaz i mišljenje vještaka medicinske struke kao logičan i stručan, dat po pravilima struke i ničim doveden u sumnju, ali je našao da sporni tekstovi nijesu mogli prouzrokovati duševne bolove takvog inteziteta da bi opravdavali dosuđivanje naknade nematerijalne štete zbog povrede časti i ugleda. Sud je mišljenja, da i kada je neki od vidova nematerijalne štete nastao, što u konkretnom slučaju nije sporno, oštećenom se novčana naknada može dosuditi, da bi se kod istog uspostavila narušena psihička ravnoteža, samo kada jačina i trajanje bolova i straha ili druge okolnosti slučaja to opravdavaju. Naime, po mišljenju suda, kod tužioca nije nastupio teži i trajniji poremećaj psihičkog integriteta tužiočeve ličnosti, a što je konstatovao i vještak medicinske struke, niti su duševni bolovi bili teški i dugotrajni da bi opravdali dosuđivanje tražene naknade, imajući u vidu svojstva samog tužioca, jer se prilikom individualizacije konkretne štete vodi računa i o prirodi posla kojom se tužilac bavi, o mogućem trpljenju štetnih posljedica, o njegovom ugledu, kredibilitetu. Nije sporno da tužilac, samim vršenjem funkcije koju obavlja-predsjednik Prijestonice, uživa veliki ugled kako u Cetinju, tako i u Crnoj Gori, ali i da je, prije nego što se počeo baviti politikom, važio za uglednog ljekara. Međutim, tužilac samim svojim opredjeljenjem da aktivno učestvuje u donošenju važnih političkih odluka, na koje upućuje funkcija koju tužilac pokriva, mora biti spreman na činjenicu da neizbježno i svjesno izlaže svaku svoju riječ i postupak kritičkom razmatranju od strane javnosti, pa se njemu smije reći mnogo više nego običnom građaninu koji se ne bavi politikom, tj. mora biti spreman na viši prag tolerancije, ali i da su takvi rizici politike i slobodnog diskutovanja o idejama, što su garancije demokratskog društva, pa sud izjavu tuženog koja je objavljena u dnevnim novinama tretira kao realizaciju zagarantovane slobode izražavanja, shodno Evropskoj konvenciji o ljudskim pravima, koja u čl.10 predviđa pravo na slobodu izražavanja, saopštavanja informacija i ideja bez miješanja javne vlasti i bez obzira na granice.

Osim toga, treba reći da se iz referata tužbe zaključuje da tužilac traži naknadu nematerijalne štete zbog iznesenih tvrdnji tuženog koje su upućivale na to da je tužilac zloupotrijebio službeni položaj, te na eventualnu krivičnopravnu odgovornost sa naznakom da će protiv tužioca biti podnešena krivična prijava, zbog navoda tuženog da se tužilac nakon skupštinske odluke o poništavanju prodaje zemlje na Karuču, distancirao od kompletnog posla, prebacujući odgovornost na druge u lokalnoj samoupravi, iako podaci kojima MANS raspolaže govore u prilog činjenici da je tužilac bio ne samo veoma upućen u okolnosti oko prodaje već i sam bio veoma aktivan učesnik u kompletnom poslu, te da je od donošenja odluke o prodaji zemljišta pa do zaključenja spornih ugovora imao punu informaciju o svemu što se dešava, a da ništa nije preduzeo kako bi spriječio zaključivanje ugovora, kao i zbog navoda da je tužilac čak i prije zvaničnog tendera prodaje zemljišta bio veoma aktivan u promovisanju tog posla, na način što je sa već tada poznatim kupcima obilazio građane u pokušajima da pridobije njihovu podršku.



Kada je u pitanju naknada nematerijalne štete zbog duševnih bolova koji su nastali, kako tvrdi tužilac, zbog navoda tuženog da je tužilac zloupotrijebio službeni položaj, te na eventualnu krivičnopravnu odgovornost sa najavom podnošenja krivične prijave protiv tužioca, sud je mišljenja da tužiocu ista ne pripada. Ovo zbog toga što sama najava tuženog da će u ime "Mansa" podnijeti krivičnu prijavu protiv tužioca, pa i podnošenje krivične prijave protiv tužioca (ista je podnešena 21.09.2007.godine) samo po sebi se ne može smatrati povredom časti i ugleda, iako ono kao takvo dovodi do trpljenja duševnih bolova, kako je to pravilno našao vještak neuropsihijatar, a upravo zbog činjenice što tokom cijelog postupka važi pretpostavka nevinosti okrivljenog u smislu čl.3 Zakonika o krivičnom postupku. Prema tome, kako su ugled i čast tužioca bili adekvatno zaštićeni pretpostavkom nevinosti, jer se uzima da lice nije učinilo krivično djelo, sve dok se ne donese pravosnažna presuda o njegovoj krivičnoj odgovornosti (u ovom slučaju nije ni pokretan krivični postupak, jer je krivična prijava odbačena 24.06.2009.godine), to neprijatnosti koje je tužilac mogao doživjeti u svojoj porodici i bližem okruženju mogu biti samo problem okruženja, a nijesu mogle biti relevantne kod odlučivanja u ovoj pravnoj stvari, a i sami odbačaj krivične prijave predstavlja određenu satisfakciju za tužioca. Osim toga, treba istaći da je i stav naše dosadašnje prakse (iako ista nije izvor prava) da lice koje podnese krivičnu prijavu nadležnom organu protiv nekog lica zbog osnovane sumnje da je počinio neko krivično djelo, ne može samo zbog toga odgovarati za neimovinsku štetu pričinjenu osumnjičenom zbog omalovažavanja ličnosti (presuda VSS Gzz.321/82).

Kada su u pitanju navodi tuženog da se tužilac nakon skupštinske odluke o poništavanju prodaje zemlje na Karuču, distancirao od kompletnog posla, prebacujući odgovornost na druge u lokalnoj samoupravi, isti po mišljenju ovog suda predstavljaju vrijednosni iskaz koji nije podložan dokazivanju, jer se radi o subjektivnoj ocjeni tuženog o tužiočevom postupanju, a osim toga, svrha članaka, po mišljenju ovog suda, nije da se nanese šteta ugledu tužioca, već da se raspravlja o aktuelnom pitanju koje je u datom momentu interesovalo javnost, a zbog atraktivnosti zemljišta koje je bilo predmet kupoprodaje. Što se tiče navoda tuženog da podaci kojima MANS raspolaže govore u prilog činjenici da je tužilac bio ne samo veoma upućen u okolnosti oko prodaje već i sam bio veoma aktivan učesnik u kompletnom poslu, treba istaći da su ti navodi potkrijepljeni izvedenim dokazima-sadržajem ovlašćenja br.031/07-1021 od 26.02.2007.godine iz kojeg se vidi da je Predsjednik Prijestonice ovlastio sekretara Sekretarijata za zaštitu imovine Prijestonice da sprovede proceduru javnog oglašavanja-tendera u vezi realizacije Odluke o prodaji nepokretnosti van GUP-a, kao i da formira Komisiju za verifikaciju i odabir najboljih ponuđača po istom, a da je aktom navedenog Sekretarijata br.07/460/07-1025/1 od 06.03.2007.godine imenovana Komisija za verifikovanje i odabir najboljeg ponuđača po osnovu javnog nadmetanja u vezi tendera br.02/07, pa je predsjednik Prijestonice u smislu čl.10 st.1 i 13 st.2 Zakona o Prestonici ("Sl.list RCG" br.56/93, prestao da važi donošenjem Zakona o Prijestonici 2008.godine) morao biti upoznat sa dešavanjima vezano za prodaju zemljišta.

Što se tiče navoda tuženog koji su objavljeni u pročitanim člancima da je tužilac prije zvaničnog tendera prodaje zemljišta bio veoma aktivan u promovisanju tog posla, na način što je sa već tada poznatim kupcima obilazio građane u pokušajima da pridobije njihovu podršku, treba istaći da je u članku pod naslovom "Gazivoda-Od jezera prave septičku jamu", koji je objavljen 10.06.2007.godine u dnevnom listu "Vijesti", dakle, mjesec ipo dana prije objavljivanja spornih tekstova, Vojislav Gazivoda, tadašnji odbornik LP u parlamentu Prestonice, za imenovani list izjavio "koliko je to (prodaja) bilo transparentno i dokaz da je namješteno, vidi se po tome što je predsjednik na skupu u Drušićima, tri mjeseca prije objavljivanja tendera doveo jednog od kupaca da ubjeđuje mještane kako će ulagati i zaposliti ih", da je svjedok Vojislav Gazivoda u svojstvu



svjedoka potvrdio da je dao takvu izjavu za dnevni list "Vijesti", a da su njemu te činjenice poznate od drugih članova NVO "Udruženje Ceklinjana za povraćaj komunika i ribolova". Iskaz svjedoka Gazivode potvrdio je i Dejan Peruničić, novinar dnevnog lista "Vijesti", koji je i uzeo izjavu od Vojislava Gazivode. Prema tome, imajući u vidu da je u dnevnom list "Vijesti" mjesec ipo dana prije objavljivanja spornih tekstova objavljen tekst čija sadržina upućuje na to da je predsjednik Prijestonice bio na skupu u Drušićima, tri mjeseca prije objavljivanja tendera i doveo jednog od kupaca da ubjeđuje mještane kako će isti ulagati i zaposliti ih, da je izvor informacije bio odbornik skupštine Prijestonice, to je tuženi opravdano stekao uvjerenje da su istinite tvrdnje koje su iznešene u tekstu od 10.06.2007.godine da je tužilac sa tada već poznatim kupcima obilazio građane u pokušajima da pridobije njihovu podršku. U prilog ovakvom zaključku ide i činjenica da tužilac redovno čita štampu i da je vjerovatno pročitao tekst od 10.06.2007.godine, (iskaz tužioca od 27.10.2009.godine) ali da isti nije demantovao, iako je javna ličnost, pa mu je pristup javnim medijima olakšan, a samim tim i olakšana mu je i mogućnost davanja odgovora na sve napade koji se tiču njega i njegovog političkog angažmana. U tom smislu i nije od uticaja činjenica da li je tužilac zaista obilazio građane u pokušajima da pridobije njihovu podršku za prodaju zemljišta, jer mu kao nosiocu političke funkcije, ista i omogućava da afirmiše ideje za koje smatra da su od koristi za društveno političku zajednicu kojoj pripada, pa u ovakvim navodima tuženog, koji u stvari predstavljaju ponavljanje navoda koji su jednom već iznešeni u javnost, i koji nijesu demantovani, sud nalazi da nema elemenata koji bi upućivali da se radi o ugroženosti političkog ugleda tužioca. Ono što sud smatra da je bitno je to, da je tužilac imao mogućnost da sazivanjem konferencije za štampu, dakle, na uobičajen način na koji političari komuniciraju sa medijima i putem istih šalju poruke u javnost, da odgovor vezano za cjelokupni postupak prodaje zemljišta na Karuču, koji je nesumnjivo izazvao veliko interesovanje javnosti. Naprotiv, tužilac je umjesto takvog očekivanog postupanja, zatražio sudsku zaštitu, pa je sud takvo ponašanje tužioca, imajući sve naprijed navedeno cijenio kao postupanje kojim se nastoji ostvariti cilj koji nije spojiv sa prirodom i društvenom svrhom instituta naknade nematerijalne štete na ime pretrpljenih duševnih bolova zbog povrede ugleda i časti.

Iz iskaza svjedoka Lopičić Stevana proizilazi da je njemu poznato iz priča drugih ljudi i iz medija, da je u novembru mjesecu 2006.godine održan zbor u Rvašima i da je tom skupu prisustvovao predsjednik Prijestonice, a da je na zboru u Drušićima 18.12.2006.godine lično prisustvovao i da su tada bili prisutni i predsjednik Prijestonice, Milijana Stojanović-sekretar Sekretarijata za imovinu, a da je bio prisutan i potencijalni kupac Slobodan Šofranac.

Iz iskaza svjedoka Dajković Petra proizilazi da je isti bio Predsjednik mjesne zajednice Drušići, i da je nepozvan pošao na zbor u Rvašima, i da je na tom zboru postavljeno pitanje oko prodaje zemljišta na Karuču, i da je na tom zboru predsjednik Prijestonice pričao da ne treba prodavati zemljište na Karuču, te da na skupovima u drušićima i Rvašima predsjednik nije ubjeđivao mještane da se ta zemlja prodaje. Takođe, iz iskaza svjedoka proizilazi da se sjeća da ga je neko od novinara zvao u junu mjesecu 2007.godine, a li da je tada upravljao putničkim vozilom, te da nije potvrdio priču Vojislava Gazivode koja je objavljena u tekstu od 10.06.2007.godine.

Sud je iskaze navedenih svjedoka cijenio pa je, imajući u vidu naprijed izneseno utvrdio da su isti bez uticaja na drugačije odlučivanje u ovoj pravnoj stvari.

Odluku o troškovima postupka sud je donio na osnovu člana 152 u vezi čl.161 st. 2 ZPP-a. Tuženom su dosuđeni troškovi u iznosu od 450,00 €, a koji troškovi se odnose na ime pristupa punomoćnika tuženog na 3 održana ročišta (27.10.2009, 23.11.2009. i



15.01.2010.godine) iznos od po 75,00 €, na ime pristupa na 2 odložena ročišta (28.05. i 22.09.2009.godine) iznos od po 37,50 €, te na ime sastava podnesaka od 15.09. i 05.11.2009.godine iznos od po 75,00 €.

Tuženom nijesu dosuđeni troškovi koji se odnose na sastav podnesaka od 22.11.2009. i 29.11.2009.godine, jer isti, po mišljenju ovog suda, nijesu bili potrebni radi vođenja ove parnice.

Sa izloženog, odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U PODGORICI  
Dana, 15.02.2010.godine.

S U D I J A  
Miodrag Pešić, s.r.

Pravna pouka:  
Protiv ove presude može se izjaviti žalba  
u roku od 15 dana od dana donošenja iste,  
Višem sudu u Podgorici, a preko ovog suda

ZTO: Mrdak Vesna

*(signature)*